

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบล ไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ทักษะของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลและปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

1. ลักษณะส่วนบุคคล

1.1 เพศของเกษตรกร

จากการศึกษา พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 62.4 และเพศหญิงจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศชายถือได้ว่าเป็นผู้นำครอบครัว และได้รับการยอมรับมากกว่าเพศหญิงในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสังคม (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 เพศของเกษตรกร

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชาย	237	62.4
หญิง	143	37.6
รวม	380	100.0

1.2 อายุของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 36-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมา 51-65 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมา 21-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.1 และ 65 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.4 เกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 45.99 ปี สูงสุด 70 ปี และต่ำสุด 23 ปี (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 อายุของเกษตรกร

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21-35	61	16.1
36-50	186	48.9
51-65	120	31.6
65 ปีขึ้นไป	13	3.4
รวม	380	100.0
อายุสูงสุด = 70	อายุเฉลี่ย = 45.99	
อายุต่ำสุด = 23	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 10.16	

1.3 ระดับการศึกษาของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมาคือไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 รองลงมาคือระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 และพบว่าการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ มีจำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 1.8 ของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ระดับการศึกษาของเกษตรกร

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	27	7.1
ประถมศึกษา	246	64.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	49	12.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	40	10.5
อนุปริญญา/ปวส.	11	2.9
ปริญญาตรี	7	1.8
รวม	380	100.0

1.4 สถานภาพการสมรสของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แต่งงานแล้ว จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 รองลงมาเป็นโสด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 และหย่าร้าง/เป็นหม้ายจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 สถานภาพการสมรสของเกษตรกร

สถานภาพการสมรส	จำนวน(คน)	ร้อยละ
แต่งงาน	299	78.7
โสด	53	13.9
หย่าร้าง/เป็นหม้าย	28	7.4
รวม	380	100.0

1.5 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 3-4 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมา 5-6 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมา มากกว่า 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และ 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 เกษตรกรมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.53 คน สูงสุด 9 คน และต่ำสุด 2 คน (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 จำนวนสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2	12	3.2
3-4	199	52.4
5-6	135	35.5
มากกว่า 6	34	8.9
รวม	380	100.0
จำนวนสูงสุด = 9 คน		จำนวนเฉลี่ย = 4.53
จำนวนต่ำสุด = 2 คน		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.36

1.6 รายได้รวมของครอบครัวเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้รวมของครอบครัวอยู่ในช่วง 100,001-200,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมามีรายได้รวมอยู่ในช่วง 200,001-300,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมามีรายได้รวมอยู่ในช่วง 1-100,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 18.7 รองลงมาอยู่ในช่วง 300,001-400,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 6.6 รองลงมาอยู่ในช่วง 400,001-500,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 3.9 และมีรายได้รวมของครอบครัวอยู่ในช่วง 500,001 บาทต่อปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.1 โดยเกษตรกรมีรายได้รวมต่ำสุด 50,000 บาทต่อปี รายได้มากที่สุด 600,000 บาทต่อปี และมีรายได้รวมเฉลี่ย 187,284.2 บาทต่อปี (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 รายได้รวมของครอบครัวเกษตรกร

รายได้รวมของเกษตรกร (บาท/ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-100,000	71	18.7
100,001-200,000	193	50.8
200,001-300,000	72	18.9
300,001-400,000	25	6.6
400,001-500,000	15	3.9
500,001บาทขึ้นไป	4	1.1
รวม	380	100.0

รายได้รวมของเกษตรกรต่ำสุด = 50,000 บาทต่อปี

รายได้รวมของเกษตรกรมากที่สุด = 600,000 บาทต่อปี

รายได้รวมของเกษตรกรเฉลี่ย = 187,284.2 บาทต่อปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 100,038.8

1.7 รายได้จากภาคการเกษตรของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้จากภาคการเกษตรอยู่ในช่วง 50,001-100,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมา มีรายได้จากภาคการเกษตรอยู่ในช่วง 1-50,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 22.1 รองลงมา มีรายได้จากภาคการเกษตรอยู่ในช่วง 100,001-150,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 14.7 รองลงมา อยู่ในช่วง 150,001-200,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 9.7 รองลงมา อยู่ในช่วง 250,001 บาทต่อปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.9 และมีรายได้จากภาคการเกษตรอยู่ในช่วง 200,001-250,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.9 โดยเกษตรกรมีรายได้จากภาคการเกษตรต่ำสุด 10,000 บาทต่อปี รายได้มากที่สุด 500,000 บาทต่อปี และมีรายได้จากภาคการเกษตรเฉลี่ย 117,434.2 บาทต่อปี (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 รายได้จากภาคการเกษตรของเกษตรกร

รายได้ภาคการเกษตร (บาทต่อปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-50,000	84	22.1
50,001-100,000	162	42.6
100,001-150,000	56	14.7
150,001-200,000	37	9.7
200,001-250,000	11	2.9
250,001บาทขึ้นไป	30	7.9
รวม	380	100.0

รายได้จากภาคการเกษตรต่ำสุด = 10,000 บาทต่อปี

รายได้จากภาคการเกษตรมากที่สุด = 500,000 บาทต่อปี

รายได้จากภาคการเกษตรเฉลี่ย = 117,434.2 บาทต่อปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 85,329.37

1.8 รายได้นอกภาคการเกษตรของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้นอกภาคการเกษตรอยู่ในช่วง 0-50,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมามีรายได้นอกภาคการเกษตรอยู่ในช่วง 50,001-100,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมามีรายได้นอกภาคการเกษตรอยู่ในช่วง 100,001-150,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาอยู่ในช่วง 150,001-200,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 3.4 รองลงมาอยู่ในช่วง 200,001 บาทต่อปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.5 และมีรายได้นอกภาคการเกษตรอยู่ในช่วง 200,001-250,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 0.3 โดยเกษตรกรมีรายได้นอกภาคการเกษตรต่ำสุด 0 บาทต่อปี รายได้มากที่สุด 300,000 บาทต่อปี และมีรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 51,986.84 บาทต่อปี (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 รายได้นอกภาคการเกษตรของเกษตรกร

รายได้นอกภาคการเกษตร (บาทต่อปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0-50,000	209	55
50,001-100,000	127	33.4
100,001-150,000	28	7.4
150,001-200,000	13	3.4
200,001-250,000	1	0.3
250,001บาทขึ้นไป	2	0.5
รวม	380	100.0

รายได้นอกภาคการเกษตรต่ำสุด = 0 บาทต่อปี

รายได้นอกภาคการเกษตรมากที่สุด = 300,000 บาทต่อปี

รายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย = 51,986.84 บาทต่อปี

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 53,342.10

1.9 รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวอยู่ในช่วง 0-30,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 82.3 รองลงมาได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวอยู่ในช่วง 30,001-60,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 13.7 รองลงมาได้ในช่วง 60,001-90,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 1.8 รองลงมาได้ในช่วง 90,001-120,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 1.1 และมีรายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวอยู่ในช่วง 250,001 บาทต่อปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.1 โดยเกษตรกรมีรายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวต่ำสุด 0 บาทต่อปี รายได้มากที่สุด 550,000 บาทต่อปี และมีรายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวเฉลี่ย 17,863.16 บาทต่อปี (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยว

รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยว (บาทต่อปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0-30,000	313	82.3
30,001-60,000	52	13.7
60,001-90,000	7	1.8
90,001-120,000	4	1.1
120,001บาทขึ้นไป	4	1.1
รวม	380	100.0

รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวต่ำสุด = 0 บาทต่อปี
 รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวมากที่สุด = 550,000 บาทต่อปี
 รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวเฉลี่ย = 17,863.16 บาทต่อปี
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 37,910.21

1.10 จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่าจำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรของเกษตรกร ส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.9 มีจำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร 6-10 ไร่ ร้อยละ 27.1 มีจำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร 6-10 ไร่ ร้อยละ 14.5 มีจำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร 11-15 ไร่ ร้อยละ 13.7 มีจำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรมากกว่า 20 ไร่ และ ร้อยละ 11.8 มีจำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร 16-20 ไร่ ส่วนจำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรน้อยสุด 1 ไร่ จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรมากที่สุด 50 ไร่ โดยมีจำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรเฉลี่ย 11.9791 ไร่ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรของเกษตรกร

จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรของเกษตรกร (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-5	103	27.1
6-10	125	32.9
11-15	55	14.5
16-20	45	11.8
21 ไร่ ขึ้นไป	52	13.7
รวม	385	100.0

จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรน้อยสุด = 1 ไร่

จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรมากที่สุด = 50 ไร่

จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตรค่าเฉลี่ย = 11.9791 ไร่

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 9.18276

1.11 การเป็นสมาชิกกลุ่มของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 79.5 เป็นสมาชิกกลุ่มกองทุนหมู่บ้าน รองลงมา ร้อยละ 70 เป็นสมาชิกธนาคารเพื่อการเกษตร ร้อยละ 38.7 เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ ร้อยละ 25.8 เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ร้อยละ 18.7 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร และ ร้อยละ 13.9 เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์ (ตารางที่ 13)

ตาราง 13 การเป็นสมาชิกกลุ่มของเกษตรกร

การเป็นสมาชิกกลุ่มของเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.กลุ่มสหกรณ์	53(380)	13.9(100)
2.ออมทรัพย์	147(380)	38.7(100)
3.ธนาคารเพื่อการเกษตร	266(380)	70(100)
4.กองทุนหมู่บ้าน	302(380)	79.5(100)
5.แม่บ้านเกษตรกร	71(380)	18.7(100)
6. กลุ่มเกษตรกร(บอนสี,กล้วยไม้)	98(380)	25.8(100)

หมายเหตุ ผู้ตอบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1.12 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเกษตรกร
กำหนดระดับความถี่ของการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุดเท่ากับ	5	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารมากเท่ากับ	4	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารปานกลางเท่ากับ	3	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยเท่ากับ	2	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุดเท่ากับ	1	คะแนน

ช่วงคะแนนเฉลี่ย

4.21 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง	มาก
2.61 - 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง	น้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

จากการศึกษา การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และปริมาณข่าวสารที่เกษตรกรได้รับจากแหล่งข่าวสาร พบว่า แหล่งข้อมูลที่เกษตรกรเห็นว่าได้รับข่าวสารมากที่สุดคือเพื่อนบ้าน (ค่าเฉลี่ย = 4.37) รองลงมาคือ หอกระจายข่าว (ค่าเฉลี่ย = 4.19) การได้รับข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้าน (ค่าเฉลี่ย = 3.37) วิทยุ (ค่าเฉลี่ย = 2.99) และโทรทัศน์ (ค่าเฉลี่ย = 2.62) จัดว่าได้รับในระดับปานกลาง แหล่งข่าวสารที่เกษตรกรเห็นว่าได้รับเป็นจำนวนน้อย คือ หนังสือพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย = 2.49) ส่วนวารสาร (ค่าเฉลี่ย = 1.66) แผ่นพับ (ค่าเฉลี่ย = 1.45) นิตยสาร (ค่าเฉลี่ย = 1.31) และอินเทอร์เน็ต (ค่าเฉลี่ย = 1.04) จัดได้ว่าเป็นแหล่งข่าวสารที่เกษตรกรเห็นว่าได้รับเป็นจำนวนน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งหมดแล้ว เกษตรกรได้รับข่าวสารจากแหล่งต่างๆทั้งหมด อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.25)

ตารางที่ 14 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

N = 380

แหล่งข่าวสาร	ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสาร					— X S.D.	ความหมาย
	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)		
1. เพื่อนบ้าน	175 (46.1)	171 (45.0)	34 (8.9)	0 (0)	0 (0)	4.37 (0.643)	มากที่สุด
2. หอกระจายข่าว	126 (33.2)	205 (53.9)	46 (12.1)	3 (0.8)	0 (0)	4.19 (0.669)	มาก
3. ผู้ใหญ่บ้าน	22 (5.8)	133 (35.0)	188 (49.5)	37 (9.7)	0 (0)	3.37 (0.738)	ปานกลาง
4. วิทยุ	2 (0.5)	66 (17.4)	242 (63.7)	67 (17.6)	3 (0.8)	2.99 (0.635)	ปานกลาง
5. โทรทัศน์	4 (1.1)	18 (4.7)	196 (51.6)	155 (40.8)	7 (1.8)	2.62 (0.656)	ปานกลาง
6. หนังสือพิมพ์	2 (0.5)	11 (2.9)	168 (44.2)	190 (50.0)	9 (2.4)	2.49 (0.623)	น้อย
7. วารสาร	2 (0.5)	0 (0)	33 (8.7)	178 (46.8)	167 (43.9)	1.66 (0.679)	น้อยที่สุด
8. แผ่นพับ/แผ่น ปลิว	1 (0.3)	3 (0.8)	20 (5.3)	121 (31.8)	235 (61.8)	1.46 (0.658)	น้อยที่สุด
9. นิทรรศการ/ โปสเตอร์	0 (0)	3 (0.8)	5 (1.3)	100 (26.3)	272 (71.6)	1.31 (0.538)	น้อยที่สุด
10. อินเทอร์เน็ต	0 (0)	2 (0.5)	2 (0.5)	7 (1.8)	369 (97.1)	1.04 (0.292)	น้อยที่สุด
			รวม			3.25 (0.451)	ปานกลาง

หมายเหตุ	ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด
	ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง	น้อย
	ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง	มาก
	ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด

1.13 กิจกรรมทางการเกษตรของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมทางการเกษตรของเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.9 คือ ทำสวน รองลงมาร้อยละ 52.9 ทำนา รองลงมาร้อยละ 45 เลี้ยงสัตว์ รองลงมาร้อยละ 21.3 แปรรูปสินค้าเกษตร และร้อยละ 17.6 กิจกรรมทางการเกษตรของเกษตรกร คือ การทำไม้ดอกไม้ประดับ (ตารางที่ 15)

ตาราง 15 กิจกรรมทางการเกษตรของเกษตรกร

กิจกรรมทางการเกษตรของเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.ทำนา	201(380)	52.9(100)
2.ทำสวน	205(380)	53.9(100)
3.ไม้ดอกไม้ประดับ	67(380)	17.6(100)
4.แปรรูปสินค้าเกษตร	81(380)	21.3(100)
5.เลี้ยงสัตว์	171(380)	45(100)

หมายเหตุ ผู้ตอบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1.14 ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.3 มีบ้านเรือนอยู่ห่างจากแหล่งท่องเที่ยวเป็นระยะทาง 4.1-6.0 กิโลเมตร รองลงมาอยู่ห่างจากแหล่งท่องเที่ยวเป็นระยะทาง 2.1-4.0 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 27.4 รองลงมาเป็นระยะทาง 6.1-8.0 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมาเป็นระยะทาง 0-2.0 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 10.0 และอยู่ห่างจากแหล่งท่องเที่ยวเป็นระยะทาง มากกว่า 8 กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 7.4 (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว

ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว (กม.)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0-2.0	38	10.0
2.1-4.0	104	27.4
4.1-6.0	138	36.3
6.1-8.0	72	18.9
8.1 กิโลเมตรขึ้นไป	28	7.4
รวม	380	100.0

ตอนที่ 2 ทักษะคติของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การศึกษาทัศนคติของเกษตรกรต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ตารางที่ 17) พบว่า โดยภาพรวมเกษตรกรมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ค่าเฉลี่ย = 4.49) ประเด็นที่เกษตรกรเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรช่วยเพิ่มอาชีพให้กับคนในชุมชน แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมาท่องเที่ยวมากขึ้น ชุมชนได้รับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยว การมีแหล่งท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชนมีกิจกรรมที่สร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น และส่วนราชการควรเพิ่มงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

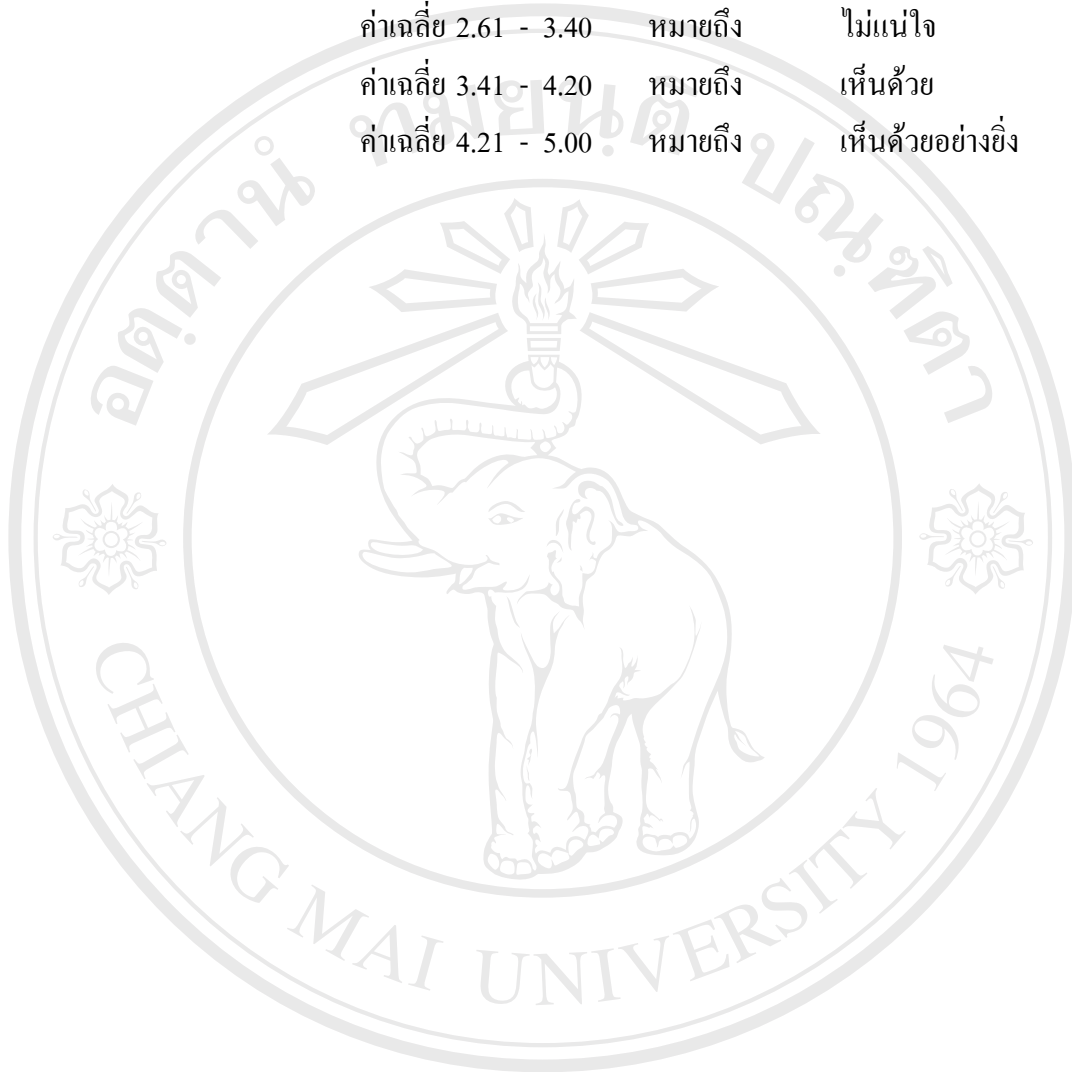
เกษตรกรมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยต่อประเด็นต่างๆ 6 ประเด็น ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้ชุมชนมีการพัฒนามากขึ้น ทำให้ชุมชนมีความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาหมู่บ้าน ทำให้ชุมชนมีความสวยงามทางธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น ทำให้คนในชุมชนเห็นคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น ทำให้คนในชุมชนไม่ต้องอพยพย้ายถิ่นฐานไปทำงานที่อื่น และทำให้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่ดีขึ้น และมีเพียง 1 ประเด็นเท่านั้น ที่เกษตรกรมีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ ซึ่งได้แก่ การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรช่วยให้มีรายได้จากนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 17 ทิศนคติของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

N = 380

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรช่วยให้ท่านมีรายได้จากนักท่องเที่ยว	3.03	1.5747	ไม่แน่ใจ
2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้ชุมชนของท่านมีการพัฒนามากขึ้น	4.19	.5556	เห็นด้วย
3. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้คนในชุมชนมีความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาหมู่บ้าน	3.91	.7039	เห็นด้วย
4. การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรช่วยเพิ่มอาชีพให้กับคนในชุมชน	4.31	.5508	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้ชุมชนมีความสวยงามทางธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น	4.11	.5273	เห็นด้วย
6. การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้คนในชุมชนเห็นคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น	4.06	.7237	เห็นด้วย
7. การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้คนในชุมชนไม่ต้องอพยพย้ายถิ่นฐานไปทำงานที่อื่น	3.47	.8907	เห็นด้วย
8. การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่ดีขึ้น	3.87	.7018	เห็นด้วย
9. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมาท่องเที่ยวมากขึ้น	4.61	.5242	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. ชุมชนได้รับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.46	.5540	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. การมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรทำให้คนในชุมชนมีกิจกรรมที่สร้างรายได้เพิ่มมากขึ้น	4.52	.5355	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12. ส่วนราชการควรเพิ่มงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4.71	.4920	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.49	.53612	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

หมายเหตุ	ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
	ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
	ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
	ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

จากตารางที่ 18-22 การศึกษาการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในประเด็นการมีส่วนร่วมทั้ง 4 ประเด็น ได้แก่ การมีส่วนร่วมในด้านค้นหาปัญหา การมีส่วนร่วมวางแผนและการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติตาม และ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล โดยภาพรวมเกษตรกรมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.19) เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในแต่ละประเด็นหลักแล้วพบว่า เกษตรกรมีส่วนร่วมในระดับน้อยในทุกด้าน ได้แก่ ด้านการค้นหาปัญหา (ค่าเฉลี่ย = 1.96) การวางแผนและการดำเนินงาน (ค่าเฉลี่ย = 2.00) การลงทุนและปฏิบัติตาม (ค่าเฉลี่ย = 2.22) และการติดตามและประเมินผล (ค่าเฉลี่ย = 2.11) และเมื่อพิจารณาประเด็นย่อยของการมีส่วนร่วมในแต่ละประเด็นหลักแล้วจะพบว่า เกษตรกรจะมีระดับการมีส่วนร่วมน้อยในทุกประเด็น ได้แก่ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย = 2.15) ด้านการบริการการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย = 2.18) และด้านการตลาดท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย = 2.06)

ตารางที่ 18 การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านการค้นหาปัญหา

N = 380

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	การมีส่วนร่วมในด้านการค้นหาปัญหา		
	X	S.D.	ความหมาย
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	1.97	1.145	ร่วมน้อย
1.1 การแสดงสินค้าหรือสาธิต	1.95	1.138	ร่วมน้อย
1.2 การให้นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมระยะสั้น	1.70	1.002	ร่วมน้อยที่สุด
1.3 การให้ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาของชุมชน	1.92	1.100	ร่วมน้อย
1.4 การจำหน่ายสินค้า และผลิตภัณฑ์	1.96	1.149	ร่วมน้อย
1.5 การให้เส้นทางด้านธุรกิจเกษตร	1.94	1.132	ร่วมน้อย
2. ด้านการบริการท่องเที่ยว	1.95	1.138	ร่วมน้อย
2.1 เรื่องสถานที่จอดรถ	1.94	1.125	ร่วมน้อย
2.2 เรื่องศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	1.90	1.095	ร่วมน้อย
2.3 เรื่องสถานที่ชมวิว และทิวทัศน์	1.93	1.121	ร่วมน้อย
2.4 เรื่องสถานที่แสดงกิจกรรมทางการเกษตร	1.94	1.133	ร่วมน้อย
2.5 เรื่องสถานที่จำหน่ายสินค้า	1.95	1.137	ร่วมน้อย
2.6 เรื่องสถานที่แสดงวิชาการด้านเกษตร	1.94	1.135	ร่วมน้อย
2.7 เรื่องร้านอาหาร	1.70	.986	ร่วมน้อยที่สุด
2.8 เรื่องการนำเที่ยวชม	1.93	1.117	ร่วมน้อย
3. ด้านการตลาดท่องเที่ยว	1.92	1.115	ร่วมน้อย
3.1 เรื่องการจัดทำเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	1.92	1.119	ร่วมน้อย
3.2 เรื่องการจัดทำป้ายโฆษณาเชิญชวน	1.92	1.122	ร่วมน้อย
3.3 เรื่องการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.85	1.059	ร่วมน้อย
3.4 เรื่องการประสานงานกับบริษัทนำเที่ยว	1.82	1.045	ร่วมน้อย
3.5 เรื่องการเชิญผู้แทนสื่อมวลชนมาทัศนศึกษาดูงาน	1.83	1.042	ร่วมน้อย
รวม	1.96	1.134	ร่วมน้อย

ตารางที่ 19 การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านการวางแผน
และดำเนินกิจกรรม

N = 380

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	การมีส่วนร่วมในด้านการวางแผนและ ดำเนินกิจกรรม		
	X	S.D.	ความหมาย
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	2.00	1.214	ร่วมน้อย
1.1 การแสดงสินค้าหรือสาธิต	1.99	1.207	ร่วมน้อย
1.2 การให้นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมระยะสั้น	1.68	.986	ร่วมน้อยที่สุด
1.3 การให้ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาของชุมชน	1.98	1.193	ร่วมน้อย
1.4 การจำหน่ายสินค้า และผลิตภัณฑ์	2.00	1.214	ร่วมน้อย
1.5 การให้ลู่ทางด้านธุรกิจเกษตร	1.99	1.201	ร่วมน้อย
2. ด้านการบริการท่องเที่ยว	2.00	1.216	ร่วมน้อย
2.1 เรื่องสถานที่จอดรถ	1.98	1.202	ร่วมน้อย
2.2 เรื่องศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	1.97	1.201	ร่วมน้อย
2.3 เรื่องสถานที่ชมวิว และทิวทัศน์	1.97	1.199	ร่วมน้อย
2.4 เรื่องสถานที่แสดงกิจกรรมทางการเกษตร	1.99	1.213	ร่วมน้อย
2.5 เรื่องสถานที่จำหน่ายสินค้า	2.00	1.216	ร่วมน้อย
2.6 เรื่องสถานที่แสดงวิชาการด้านเกษตร	1.99	1.213	ร่วมน้อย
2.7 เรื่องร้านอาหาร	1.71	1.005	ร่วมน้อยที่สุด
2.8 เรื่องการนำเที่ยวชม	1.98	1.198	ร่วมน้อย
3. ด้านการตลาดท่องเที่ยว	1.97	1.188	ร่วมน้อย
3.1 เรื่องการจัดทำเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	1.97	1.190	ร่วมน้อย
3.2 เรื่องการจัดทำป้ายโฆษณาเชิญชวน	1.97	1.198	ร่วมน้อย
3.3 เรื่องการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.90	1.086	ร่วมน้อย
3.4 เรื่องการประสานงานกับบริษัทนำเที่ยว	1.87	1.073	ร่วมน้อย
3.5 เรื่องการเชิญผู้แทนสื่อมวลชนมาทัศนศึกษาดูงาน	1.87	1.072	ร่วมน้อย
รวม	2.00	1.208	ร่วมน้อย

ตารางที่ 20 การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรด้านการลงทุนและปฏิบัติตาม

N = 380

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	การมีส่วนร่วมในด้านการลงทุนและปฏิบัติตาม		
	X	S.D.	ความหมาย
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	2.21	1.348	ร่วมน้อย
1.1 การแสดงสินค้าหรือสาธิต	2.21	1.355	ร่วมน้อย
1.2 การให้นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมระยะสั้น	1.84	1.155	ร่วมน้อย
1.3 การให้ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาของชุมชน	2.19	1.337	ร่วมน้อย
1.4 การจำหน่ายสินค้า และผลิตภัณฑ์	2.22	1.359	ร่วมน้อย
1.5 การให้ลู่ทางด้านธุรกิจเกษตร	2.19	1.339	ร่วมน้อย
2. ด้านการบริการท่องเที่ยว	2.22	1.357	ร่วมน้อย
2.1 เรื่องสถานที่จอดรถ	2.20	1.342	ร่วมน้อย
2.2 เรื่องศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	2.18	1.341	ร่วมน้อย
2.3 เรื่องสถานที่ชมวิว และทิวทัศน์	2.19	1.344	ร่วมน้อย
2.4 เรื่องสถานที่แสดงกิจกรรมทางการเกษตร	2.21	1.355	ร่วมน้อย
2.5 เรื่องสถานที่จำหน่ายสินค้า	2.21	1.355	ร่วมน้อย
2.6 เรื่องสถานที่แสดงวิชาการด้านเกษตร	2.20	1.347	ร่วมน้อย
2.7 เรื่องร้านอาหาร	1.88	1.161	ร่วมน้อย
2.8 เรื่องการนำเที่ยวชม	2.21	1.347	ร่วมน้อย
3. ด้านการตลาดท่องเที่ยว	2.08	1.253	ร่วมน้อย
3.1 เรื่องการจัดทำเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	2.19	1.337	ร่วมน้อย
3.2 เรื่องการจัดทำป้ายโฆษณาเชิญชวน	2.19	1.339	ร่วมน้อย
3.3 เรื่องการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.07	1.211	ร่วมน้อย
3.4 เรื่องการประสานงานกับบริษัทนำเที่ยว	2.05	1.203	ร่วมน้อย
3.5 เรื่องการเชิญผู้แทนสื่อมวลชนมาทัศนศึกษาดูงาน	2.05	1.198	ร่วมน้อย
รวม	2.22	1.356	ร่วมน้อย

ตารางที่ 21 การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในด้านการติดตาม
และประเมินผล

N = 380

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	การมีส่วนร่วมในด้านการติดตามและ ประเมินผล		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	2.11	1.275	ร่วมน้อย
1.1 การแสดงสินค้าหรือสาธิต	2.11	1.275	ร่วมน้อย
1.2 การให้นักท่องเที่ยวร่วมทำกิจกรรมระยะสั้น	1.80	1.133	ร่วมน้อย
1.3 การให้ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาของชุมชน	2.09	1.260	ร่วมน้อย
1.4 การจำหน่ายสินค้า และผลิตภัณฑ์	2.11	1.278	ร่วมน้อย
1.5 การให้ลู่ทางด้านธุรกิจเกษตร	2.10	1.264	ร่วมน้อย
2. ด้านการบริการท่องเที่ยว	2.11	1.281	ร่วมน้อย
2.1 เรื่องสถานที่จอดรถ	2.09	1.263	ร่วมน้อย
2.2 เรื่องศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	2.08	1.264	ร่วมน้อย
2.3 เรื่องสถานที่ชมวิว และทิวทัศน์	2.09	1.268	ร่วมน้อย
2.4 เรื่องสถานที่แสดงกิจกรรมทางการเกษตร	2.11	1.275	ร่วมน้อย
2.5 เรื่องสถานที่จำหน่ายสินค้า	2.11	1.280	ร่วมน้อย
2.6 เรื่องสถานที่แสดงวิชาการด้านเกษตร	2.10	1.269	ร่วมน้อย
2.7 เรื่องร้านอาหาร	1.84	1.139	ร่วมน้อย
2.8 เรื่องการนำเที่ยวชม	2.10	1.269	ร่วมน้อย
3. ด้านการตลาดท่องเที่ยว	2.08	1.253	ร่วมน้อย
3.1 เรื่องการจัดทำเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	2.08	1.255	ร่วมน้อย
3.2 เรื่องการจัดทำป้ายโฆษณาเชิญชวน	2.09	1.259	ร่วมน้อย
3.3 เรื่องการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.03	1.191	ร่วมน้อย
3.4 เรื่องการประสานงานกับบริษัทนำเที่ยว	2.01	1.181	ร่วมน้อย
3.5 เรื่องการเชิญผู้แทนสื่อมวลชนมาทัศนศึกษาดูงาน	1.98	1.159	ร่วมน้อย
รวม	2.11	1.278	ร่วมน้อย

ตารางที่ 22 การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

N = 380

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	การมีส่วนร่วม		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	2.15	1.291	ร่วมน้อย
2. ด้านบริการการท่องเที่ยว	2.18	1.335	ร่วมน้อย
3. ด้านการตลาดการท่องเที่ยว	2.06	1.229	ร่วมน้อย
รวม	2.192	1.336	ร่วมน้อย

หมายเหตุ

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.75	หมายถึง	ร่วมน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.76 - 2.50	หมายถึง	ร่วมน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.25	หมายถึง	ร่วมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.26 - 4.00	หมายถึง	ร่วมมาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

จากตารางที่ 23 การศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรต่อปัญหาต่างๆ ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า โดยภาพรวมเกษตรกรมีปัญหาในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.22) เมื่อพิจารณาในประเด็นย่อยแล้วพบว่า ประเด็นที่เกษตรกรเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่มียานพาหนะในการเดินทางไปร่วมประชุม (ค่าเฉลี่ย = 2.89) มีปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ไม่มีความรู้ทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย = 3.46) ไม่มีผลผลิตและผลิตภัณฑ์ที่จะนำไปจำหน่าย (ค่าเฉลี่ย = 3.62) มีภาระมากจึงไม่สามารถเข้าร่วมได้ (ค่าเฉลี่ย = 3.72) มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ มีที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลกับแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย = 2.32) มีปัญหาด้านสุขภาพ (ค่าเฉลี่ย = 1.94) และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ คนในครอบครัวไม่สนับสนุนหรือให้ความร่วมมือในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ค่าเฉลี่ย = 1.40)

ตารางที่ 23 ปัญหาในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

N = 380

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา		ความหมาย
	X	S.D.	
1. ไม่มีความรู้ทางด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.46	1.271	เป็นปัญหามาก
2. ไม่มียานพาหนะในการเดินทางไปร่วมประชุม แสดงความคิดเห็นในชุมชนเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตร	2.89	1.085	เป็นปัญหาปานกลาง
3. ไม่มีผลผลิตและผลิตภัณฑ์ที่จะนำไปจำหน่ายให้กับ นักท่องเที่ยว	3.62	1.537	เป็นปัญหามาก
4. ที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.32	.988	เป็นปัญหาน้อย
5. มีภาระมากไม่สามารถเข้าร่วมในการดำเนินงานใน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.72	1.223	เป็นปัญหามาก
6. คนในครอบครัวไม่สนับสนุนหรือให้ความร่วมมือใน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1.40	.764	เป็นปัญหาน้อยที่สุด
7. มีปัญหาทางด้านสุขภาพจึงไม่สามารถเข้าไปร่วม กิจกรรมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้	1.94	1.215	เป็นปัญหาน้อย
รวม	3.22	.806	เป็นปัญหาปานกลาง
หมายเหตุ	ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อยที่สุด
	ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60	หมายถึง	เป็นปัญหาน้อย
	ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40	หมายถึง	เป็นปัญหาปานกลาง
	ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20	หมายถึง	เป็นปัญหามาก
	ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00	หมายถึง	เป็นปัญหามากที่สุด

จากตารางที่ 24 การศึกษาเพิ่มเติมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า เกษตรกรเสนอให้ควรมีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ที่มากขึ้น(ร้อยละ 13.68) ควรปรับปรุงด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ร้อยละ 9.21) ควรมีการสนับสนุนให้เยาวชนที่อยู่ในชุมชนเป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยว(ร้อยละ 8.42) ควรให้คนในชุมชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น(ร้อยละ 7.89) และควรมีตลาดจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน(ร้อยละ 6.59)

ตารางที่ 24 ข้อเสนอแนะในการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร
N=380

ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ควรมีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ที่มากขึ้น	52	13.68
2. ควรมีการสนับสนุนให้เยาวชนที่อยู่ในชุมชนเป็นมัคคุเทศก์นำเที่ยว	32	8.42
3. ควรให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน	25	6.59
4. ควรให้คนในชุมชนมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น	30	7.89
5. ควรปรับปรุงด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	35	9.21

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

การศึกษาครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระหลายตัวว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์ในทิศทางใด (เชิงบวกหรือเชิงลบ) กับตัวแปรตามและมีระดับความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมด 15 ตัวแปร โดยแบ่งกลุ่มเป็นปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล สภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกร ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 1.1 เพศ 1.2 อายุ 1.3 ระดับการศึกษา 1.4 สถานภาพสมรส 1.5 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1.6 รายได้จากภาคการเกษตร 1.7 รายได้นอกภาคการเกษตร 1.8 รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยว 1.9 จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร 1.10 การเป็นสมาชิกกลุ่ม 1.11 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว 1.12 กิจกรรมทางการเกษตร 1.13 ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว 2) ปัจจัยด้านทัศนคติของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3) ปัจจัยด้านปัญหาของเกษตรกรในการมีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ส่วนตัวแปรตาม คือ ระดับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เป็นค่าตัวเลขที่ได้มาจากค่าเฉลี่ยรวมของระดับความคิดเห็นของเกษตรกรแต่ละรายที่มีต่อการเข้ามามีส่วนร่วมใน 4 ประเด็น ได้แก่ การมีส่วนร่วมในด้านค้นหาปัญหา การมีส่วนร่วมวางแผนและการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติตาม และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences Research : SPSS) โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 25-26

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอบางแพ

ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีที่มีปัญหา Multicollinearity

	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
Y	1.000	-.258**	-.034	.231**	-.015	-.114*	-.059	-.035	.527**	-.062	.185**	.396**	.309**	-.223**	.595**	-.679**
X ₁		1.000	.005	-.053	.019	-.047	.034	-.051	-.063	.026	-.134	-.045	-.306**	.017	-.305**	.248**
X ₂			1.000	-.380**	.430**	.306**	.077	.057	.013	.091	-.078	-.068	-.009	-.010	-.053	.202**
X ₃				1.000	-.256**	-.228**	.001	.183**	.139**	-.045	-.046	.267**	.049	.081	.179**	-.291**
X ₄					1.000	.065	-.046	.070	-.016	.022	-.074	-.041	-.094	.100	-.054	.065
X ₅						1.000	.415**	.287**	-.083	.423**	.067	-.096	.038	.118*	-.039	.089
X ₆							1.000	-.107*	-.003	.799**	.144**	.073	.030	-.016	.024	.021
X ₇								1.000	-.139**	-.077	-.155**	.054	-.072	.044	-.016	.090
X ₈									1.000	-.022	.142**	.336**	.067	-.176**	.380**	-.433**
X ₉										1.000	.184**	.050	.088	.014	.000	.059
X ₁₀											1.000	.019	.258**	-.185**	.282**	-.236**
X ₁₁												1.000	.053	-.118*	.375**	-.313**
X ₁₂													1.000	-.074	.327**	-.311**
X ₁₃														1.000	-.172**	.201**
X ₁₄															1.000	-.605**
X ₁₅																1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

เมื่อ	ตัวแปรตาม	Y	=	การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
	a	=	ค่าคงที่	
	b _{1...15}	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ แต่ละตัวกับตัวแปรตาม เมื่อควบคุมค่าของตัวแปรอิสระ ที่มีอยู่ในการสมการให้คงที่แล้ว	
ตัวแปรอิสระ	X ₁	=	เพศ	
	X ₂	=	อายุ	
	X ₃	=	ระดับการศึกษา	
	X ₄	=	สถานภาพสมรส	
	X ₅	=	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	
	X ₆	=	รายได้จากภาคการเกษตร	
	X ₇	=	รายได้นอกภาคการเกษตร	
	X ₈	=	รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยว	
	X ₉	=	จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร	
	X ₁₀	=	การเป็นสมาชิกกลุ่ม	
	X ₁₁	=	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	
	X ₁₂	=	กิจกรรมทางการเกษตร	
	X ₁₃	=	ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว	
	X ₁₄	=	ทัศนคติของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยว	
	X ₁₅	=	ปัญหาของเกษตรกรในการเข้ามามีส่วนร่วมใน การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระด้วยกัน พบว่ามีตัวแปรอิสระ 1 คู่ ที่มีความสัมพันธ์กันสูงกว่า 0.80 ทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง (Multicollinearity) ซึ่งทำให้ค่า R² เปลี่ยนไปและเป็นการละเมิดข้อสมมุติฐานที่กำกับเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2540 : 70 - 114) ได้แก่ ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ ดังนี้ คือรายได้จากภาคการเกษตร มีความสัมพันธ์กับ จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปร

ตามแล้วพบว่า ควรตัดตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อย ได้แก่ รายได้จากภาคการเกษตร จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 14 ตัว คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้นอกภาคการเกษตร รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยว จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร การเป็นสมาชิกกลุ่ม การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมทางการเกษตร ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยวทัศนคติของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยว ปัญหาของเกษตรกรในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กับตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences Research : SPSS) โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 26

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไพรน้อย
อำเภอไพรน้อย จังหวัดนันทบุรี

	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅
Y	1.000	-.258**	-.034	.231**	-.015	-.114*	-.035	.527**	-.062	.185**	.396**	.309**	-.223**	.595**	-.679**
X ₁		1.000	.005	-.053	.019	-.047	-.051	-.063	.026	-.134**	-.045	-.306**	.017	-.305**	.248**
X ₂			1.000	-.380**	.430**	.306**	.057	.013	.091	-.078	-.068	-.009	-.010	-.053	.202**
X ₃				1.000	-.256**	-.228**	.183**	.139**	-.045	-.046	.267**	.049	.081	.179**	-.291**
X ₄					1.000	.065	.070	-.016	.022	-.074	-.041	-.094	.100	-.054	.065
X ₅						1.000	.287**	-.083	.423**	.067	-.096	.038	.118*	-.039	.089
X ₇							1.000	-.139**	-.077	-.155**	.054	-.072	.044	-.016	.090
X ₈								1.000	-.022	.142**	.336**	.067	-.176**	.380**	-.433**
X ₉									1.000	.184**	.050	.088	.014	.000	.059
X ₁₀										1.000	.019	.258**	-.185**	.282**	-.236**
X ₁₁											1.000	.053	-.118*	.375**	-.313**
X ₁₂												1.000	-.074	.327**	-.311**
X ₁₃													1.000	-.172**	.201**
X ₁₄														1.000	-.605**
X ₁₅															1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด 14 ตัว กับตัวแปรตาม (การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบล ไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี) พบว่า ส่วนใหญ่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในระดับต่ำถึงปานกลาง ตามเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ของบุปผา(ม.ป.ป.:148) และไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน (Multicollinearity) ดังนั้นจึงได้มีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งมีสมการดังต่อไปนี้

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9 + b_{10}X_{10} + b_{11}X_{11} + b_{12}X_{12} + b_{13}X_{13} + b_{14}X_{14}$$

เมื่อตัวแปรตาม	Y	=	การมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
	a	=	ค่าคงที่
	b _{1...14}	=	ค่าสัมประสิทธิ์ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตาม เมื่อควบคุมค่าของตัวแปรอิสระที่มีอยู่ในการสมการให้คงที่แล้ว
ตัวแปรอิสระ	X ₁	=	เพศ
	X ₂	=	อายุ
	X ₃	=	ระดับการศึกษา
	X ₄	=	สถานภาพสมรส
	X ₅	=	จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
	X ₇	=	รายได้นอกภาคการเกษตร
	X ₈	=	รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยว
	X ₉	=	จำนวนพื้นที่ถือครองทางการเกษตร
	X ₁₀	=	การเป็นสมาชิกกลุ่ม
	X ₁₁	=	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว
	X ₁₂	=	กิจกรรมท 74
	X ₁₃	=	ระยะห่างจากแหล่งท่องเที่ยว
	X ₁₄	=	ทัศนคติของเกษตรกรต่อการท่องเที่ยว
	X ₁₅	=	ปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์คะแนนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

ตัวพยากรณ์	b	SE _b	Beta	t
1. ปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วม	-6.109	.693	-.391	-8.814**
2. รายได้จากการบริการการท่องเที่ยว	.001	.000	.239	6.212**
3. ทักษะคิดต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.648	.618	.191	4.281**
4. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร	2.711	.864	.117	3.137**
5. กิจกรรมทางการเกษตร	12.123	4.258	.103	2.847**
ค่าคงที่	30.477	41.476		.735**

$R = 0.764$ $R^2 = 0.583$ $R^2_{adj} = 0.578$ $SEE_{est} = 53.425$ $F = 104.642^{**}$

จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า ปัญหาในการเข้ามามีส่วนร่วม รายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยว ทักษะคิดต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ กิจกรรมทางการเกษตร มีความสัมพันธ์กับคะแนนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี โดยมีค่า R เท่ากับ 0.764 และการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวได้แก่ ปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วม รายได้จากการบริการการท่องเที่ยว ทักษะคิดต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และกิจกรรมทางการเกษตร มีผลต่อคะแนนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ประมาณร้อยละ 58.3 และถ้าใช้ปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วม รายได้จากการบริการการท่องเที่ยว ทักษะคิดต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ กิจกรรมทางการเกษตร ไปพยากรณ์คะแนนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จะมีความคลาดเคลื่อน ประมาณ 53.425

โดยปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วม รายได้จากการบริการการท่องเที่ยว ทักษะคิดต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ กิจกรรมทางการเกษตร สามารถพยากรณ์คะแนนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสามารถสรุปเป็นสมการถดถอย พหุคูณมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้ดังนี้

$$Y = a + b_{15}x_{15} + b_8x_8 + b_{14}x_{14} + b_{11}x_{11} + b_{12}x_{12}$$

หรือการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี = 30.477 + -6.109 (ปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วม) + .001 (รายได้จากการบริการการท่องเที่ยว) + 2.648 (ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร) + 2.711 (การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร) + 12.123 (กิจกรรมทางการเกษตร)

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณในตารางที่ 27 สรุปได้ว่ามีตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (ระดับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร) จึงพิสูจน์สมมติฐานได้ว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ ปัญหาการเข้ามามีส่วนร่วม รายได้จากการบริการการท่องเที่ยว ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และกิจกรรมทางการเกษตร โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ รายได้จากการบริการการท่องเที่ยว ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และกิจกรรมทางการเกษตร ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงลบ คือ ปัญหาของเกษตรกรในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร